

καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν· εἰδότες ¹⁴
 ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον⁸ Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ⁹
 Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. τὰ γὰρ ¹⁵
 πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν
 πλειόνων¹⁰ τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν
 τοῦ Θεοῦ.

Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν¹¹. ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ¹⁶
 ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν¹² ἀνακαινού-
 ται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. τὸ γὰρ παραντίκα ἐλαφρὸν ¹⁷
 τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν
 αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, μὴ σκο- ¹⁸
 πούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλε-
 πόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ
 βλεπόμενα αἰώνια.

Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ V.
 σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομῇ ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν
 ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ γὰρ ἐν ²
 τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρα-
 νοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες· εἴ γε καὶ ἐνδυσά- ³
 μενοι οὐ γυμνοὶ εὗρεθισόμεθα. καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν ⁴
 τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι,¹ ἐφ' ᾧ οὐ θέλο-
 μεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ
 τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς ⁵
 εἰς αὐτὸ τοῦτο Θεός, ὁ καὶ² δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα
 τοῦ Πνεύματος. θαρροῦντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες ⁶
 ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ
 Κυρίου (διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ ⁷
 εἶδους), θαρροῦμεν δέ, καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδη- ⁸
 μῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν
 Κύριον. διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες, ⁹
 εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. τοὺς γὰρ ¹⁰

⁸ *Marg. om.* Κύριον ⁹ σὺν ¹⁰ (πλειόνων,) ¹¹ ἐγκακοῦμεν
¹² ἔσω ἡμῶν ¹ (*Marg.* βαρούμενοι,) ² *om.* καὶ

πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσῃται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος, πρὸς ᾧ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν³.

- 11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν
12 ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. οὐ γὰρ⁴ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους, καὶ οὐ⁵ καρδίᾳ.
13 εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν.
14 ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰ⁶ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ
15 πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ
16 αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δέ⁷ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι
17 γινώσκομεν. ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα⁸.
18 τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ, τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ⁹ Χριστοῦ, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν
19 διακονίαν τῆς καταλλαγῆς· ὥς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς.
20 Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ,
21 καταλλάγητε τῷ Θεῷ. τὸν γὰρ¹⁰ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γι-
VI. νώμεθα¹¹ δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ. συνεργοῦντες

³ φαῦλον ⁴ om. γὰρ ⁵ μὴ ἐν ⁶ om. εἰ ⁷ om. δὲ
⁸ om. τὰ πάντα ⁹ om. Ἰησοῦ ¹⁰ om. γὰρ ¹¹ γινώμεθα

δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ
 Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς (λέγει γάρ, Καιρῷ δεκτῷ²
 ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά
 σοι· ἰδοῦ, νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοῦ, νῦν ἡμέρα
 σωτηρίας)· μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν,³
 ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία· ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶν-⁴
 τες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ,
 ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πλη-⁵
 γαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν
 ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν⁶
 μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ, ἐν
 ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει⁷
 Θεοῦ, διὰ τῶν ὀπλῶν τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν
 καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφη-⁸
 μίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς· ὡς⁹
 ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς ἀποθνήσκον-
 τες, καὶ ἰδοῦ, ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θα-
 νατούμενοι· ὡς λυπούμενοι, αἰεὶ δὲ χαίροντες· ὡς¹⁰
 πτωχοί, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες,
 καὶ πάντα κατέχοντες.

Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέωγε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι,¹¹
 ἡ καρδιά ἡμῶν πεπλάτυνται. οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν¹²
 ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχχνοις ὑμῶν.
 τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν (ὡς τέκνοις λέγω), πλα-¹³
 τύνθητε καὶ ὑμεῖς.

Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ¹⁴
 μετοχὴ δικαιοσύνη καὶ ἀνομία; τίς δὲ¹ κοινωνία
 φωτὶ πρὸς σκότος; τίς δὲ συμφώνησις Χριστῷ²¹⁵
 πρὸς Βελίαλ³; ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου;
 τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων; ὑμεῖς⁴¹⁶
 γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε⁵ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς

¹ ἢ τίς² Χριστοῦ³ Marg. Βελίαρ⁴ ἡμεῖς⁵ ἐσμεν